

บทความวิจัย (Research Article)

ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้อุณหภูมิเพื่อส่งเสริมโน้ตโน้ต เรื่องอนุภาคในนิทานพื้นบ้าน ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และพัฒนา ความสามารถของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

THE RESULTS OF USING THE CREATIVE LEARNING ACTIVITIES BY APPLYING THE MOTIF FOR ENHANCING THE CONCEPT ON MOTIF IN FOLKTALE, CREATIVE WRITING ABILITY AND DEVELOP STUDENTS' ABILITIES IN THE 21st CENTURY

Received: March 27, 2020

Revised: April 20, 2020

Accepted: April 22, 2020

ชลธิชา หอมฟุ้ง^{1*}

Cholticha Homfungs^{1*}

¹คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

¹Faculty of Education, Silpakorn University, Nakhon Pathom 73000, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: Cgolticha207@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ ๒) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มขยายผล
ในประเด็น (1) มโนทัศน์เรื่องอนุภาคในนิทานพื้นบ้าน (2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (3) ความสามารถของผู้เรียน
ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย (3.1) ความคิดสร้างสรรค์ (3.2) ความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม และ (3.3) การทำงานร่วมกัน
(4) ความเห็นของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ ๒ และ 2) ศึกษาผลการนำนิทานสร้างสรรค์ไปใช้เป็นสื่อ
ในการจัดการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
กลุ่มขยายผล ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี กลุ่มตัวอย่างด้านการนำนิทานไปใช้
ได้แก่ ครูและนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร และครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาความสามารถของผู้เรียน ได้แก่ แบบวัดมโนทัศน์เรื่องอนุภาค
ในนิทานพื้นบ้าน แบบวัดความสามารถด้านการเขียนนิทานเชิงสร้างสรรค์ แบบวัดความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์
แบบวัดความสามารถด้านความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม และแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน ประเด็นคำถาม
ในการสะท้อนความคิดเห็นของผู้เรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ ๒ และเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาผลการนำ
นิทานสร้างสรรค์ไปใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูและนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
และมัธยมศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน และการวิเคราะห์เนื้อหา
ผลการวิจัย ดังนี้ 1) ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ ๒ ที่วัดผลโดยใช้แบบวัดความสามารถ พบว่า ความสามารถของ
ผู้เรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มขยายผลในทุกด้าน ได้แก่ (1) มโนทัศน์เรื่องอนุภาค (2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์
(3) ความสามารถของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย (3.1) ความคิดสร้างสรรค์ (3.2) ความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม

หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3.3) ความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของผู้เรียนสูงขึ้น (4) ด้านความเห็นของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ ๆ มีความเห็นว่าการกิจกรรมดังกล่าวมีประโยชน์ 5 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ 2) ประโยชน์ด้านการเขียนเรื่อง 3) การเรียนรู้มีความสุข 4) การนำไปต่อยอดในอาชีพครูต่อไปในอนาคต และ 5) เสริมสร้างความเข้าใจการทำงานร่วมกัน การเข้าใจผู้อื่น รวมทั้งวัฒนธรรมอื่น และ 2) ผลการนำนิทานสร้างสรรค์ไปใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน พบว่าครูทั้งระดับมัธยม ประถม นักเรียนระดับมัธยม ประถมศึกษา มีความคิดเห็นในการนำนิทานสร้างสรรค์ไปใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกันว่านิทานสร้างสรรค์ที่เกิดจากการนำอนุภาคมาแต่งเป็นนิทาน สามารถนำไปใช้เพื่อในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยได้จริง โดยมีผลความคิดเห็นด้วยในระดับมาก ทั้งในด้านเนื้อหา ด้านความคิดสร้างสรรค์ และด้านประโยชน์

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ อนุภาค นิทานพื้นบ้าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ความสามารถในการศตวรรษที่21

Abstract

The purposes of this research were, 1) to study the results of using Creative Learning Activities to sample group and disseminate group regarding the concept of motif in the folktale, creative writing ability, and students' abilities in the 21st century which consisted of creative thinking, collaboration and cross cultural understanding, and study the opinions of the sample group and disseminate group after using Creative Learning Activities. And 2) to study the results of using the folktale as a medium in classroom. The samples of this research were 2 groups. The first sample group for testing was the 2nd year students of Thai language teaching major, Faculty of Education, Silpakorn University. The second group for dissemination about the results of research were the 2nd year students of Thai language teaching major, Faculty of Education, Kanchanaburi Rajabhat University, teachers and students in Prathomsuksa 4 of Demonstration School of Silpakorn University, and teachers and students in Mathayomsuksa 3 of Benchamatheputhit School, Phetchaburi. The research instruments were motif concept ability test, creative writing ability test, creative thinking ability test, cross cultural understanding ability test, collaborative observation form, the question for opinion reflection and questionnaire forms. The mean, standard deviation of items, t- test dependent and content analysis were used to analyse the data. The research findings separated into 2 parts, they are: 1) The results of using the Creative Learning Activities. All abilities of 2 groups of students included that; (1) motif concept ability, (2) creative writing ability, (3) students' abilities in 21st century that; (3.1) creative thinking ability, (3.2) cultural understanding ability were higher than before using the Creative Learning Activities with .05 level of statistical significance, and (3.3) collaborative ability were higher than before using the Creative Learning Activities too. And (4) students' opinion reflection about the benefits of Creative Learning Activities can be categorized into five topics as follow; 1) developing student's creative thinking, 2) the benefits for story writing, 3) learning with happiness, 4) build on a teaching career based on the knowledge gained, and 5) enhancing collaboration, understanding people and different culture. 2) The results of using the folktale as a medium in classroom revealed that the teachers and students of Mathayomsuksa and Prathomsuksa levels who were teaching and studying Thai language as a subject had high level of agreement opinions about creative folktales can be used as a medium in classroom. Both teachers and students had high level of positive opinions that the content of

creative folktales had high imagination, creative thinking got reflected through creative folktales and benefits of creative folktales can be used in real classroom too.

Keywords: Creative Learning Activity, Motif, Folktale, Creative Writing, Ability in the 21st Century

บทนำ

อนุภาค (Motif) เป็นข้อมูลอันสำคัญในการศึกษานิทานพื้นบ้าน ซึ่ง Thompson (1977, pp. 415–416) ได้อธิบายลักษณะของอนุภาคสรุปได้ว่า อนุภาคเป็นองค์ประกอบที่เล็กที่สุดในนิทาน ที่มีใช้เป็นที่ธรรมดาสามัญ แต่จะต้องมีลักษณะเด่นพิเศษ ซึ่งลักษณะที่สำคัญของอนุภาคมี 3 ประการ คือ 1) ลักษณะเด่นของตัวละครจะต้องมีความพิเศษกว่าตัวละครอื่น 2) เป็นสิ่งสำคัญบางประการที่เป็นต้นเหตุให้เรื่องในนิทานนั้นเกิดขึ้น เช่น ของวิเศษ ประเพณีที่ผิดธรรมดา ความเชื่อแปลก และ 3) อนุภาคหนึ่งของนิทานจะมีเหตุการณ์เดียว

หากผู้เรียนเข้าใจแก่นทัศน์ (Concept) ของอนุภาค นอกจากผู้เรียนจะสามารถวิเคราะห์อนุภาคจากนิทานพื้นบ้านได้แล้ว ผู้เรียนยังสามารถนำอนุภาคมาเขียนเป็นนิทานเรื่องใหม่ได้อีกด้วย โดยเฉพาะนักศึกษาครูซึ่งจะต้องไปประกอบอาชีพครูต่อไปในอนาคตนั้น ถ้าหากสามารถประยุกต์อนุภาคต่างๆ มาสร้างสรรค์เป็นนิทานให้มีเนื้อหาสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการจะนำไปถ่ายทอดให้นักเรียนได้เรียนรู้ ก็เท่ากับว่าครูสามารถผลิต “สื่อ” ได้ด้วยตนเอง ซึ่งสื่อดังกล่าวจะเป็นสื่อที่สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน มีเนื้อหาสนุกสนาน อันเป็นส่วนสำคัญที่ให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในวิชาภาษาไทยมากขึ้น อีกทั้งการที่ผู้เรียนเข้าใจอนุภาคก็สามารถพัฒนาต่อยอดไปสู่การประกอบอาชีพเป็นนักเขียน ดังได้ปรากฏงานเขียนจำนวนมากที่ใช้อนุภาคเพื่อให้เนื้อหาสนุกสนาน น่าติดตามจนสร้างรายได้ได้อย่างงดงาม ทั้งในและต่างประเทศ เช่น แฮรี่ พอตเตอร์ (Harry Potter) นานี (Narnia) ล่องไพรเพชรพระอุมา ทั้งนี้ เนื่องจากอนุภาคทำให้นิทานเขียนน่าติดตาม เพราะอนุภาคเต็มไปด้วยความ “เหนือจริง” (Na Thalang, 2009, p. 48)

อย่างไรก็ตาม อนุภาคแม้จะเป็นเนื้อหาที่สำคัญสำหรับผู้เรียนคหวิทย์ แต่ก็พบว่าผู้เรียนจะเข้าใจเนื้อหาหรือแก่นทัศน์เกี่ยวกับอนุภาคนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย จากการสอนรายวิชาคหวิทย์ (Folklore) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในเรื่องนิทานพื้นบ้านนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนต้องสอนเรื่อง “อนุภาค” แต่จากการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 ถึงปีการศึกษา 2560 พบว่าผู้เรียนร้อยละ 90 ไม่เข้าใจเรื่องอนุภาค มีทัศนคติว่าอนุภาคเป็นเรื่องยาก ผู้เรียนจะสับสนไม่เข้าใจว่าอนุภาคคืออะไร มีลักษณะสำคัญอย่างไร และไม่สามารถนำอนุภาคไปประยุกต์สู่การจัดการเรียนการสอนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Vechasart (2019) ที่ได้กล่าวว่าการจะสอนให้นักศึกษาเข้าใจแก่นทัศน์ ของอนุภาคในเวลาอันสั้นนั้นทำได้ไม่มากนัก ผนวกกับวิธีสอนอนุภาคนั้นผู้เรียนต้องอ่านนิทานแล้ววิเคราะห์อนุภาคจากนิทาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ไม่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย จนคิดว่าอนุภาคเป็นเรื่องที่ยากและน่าเบื่อ จึงไม่สนใจเรียนและทำให้ไม่ได้รับความรู้เรื่องอนุภาคได้ดีเท่าที่ควร หากผู้เรียนเข้าใจแก่นทัศน์เรื่องอนุภาคก็จะทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจวัฒนธรรมอันแตกต่างที่สะท้อนผ่านอนุภาคได้ด้วย

ปัจจุบันเป็นยุคศตวรรษที่ 21 ที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้รอบด้าน และสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมี นั่นคือความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) เนื่องจากความคิดสร้างสรรค์ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ อีกทั้งการคิดสร้างสรรค์จะต้องประกอบด้วยความคิดพื้นฐานหลายประการ ได้แก่ การคิดคล่อง การคิดยืดหยุ่น การคิดอย่างละเอียดถี่ถ้วน (Laowreandee, 2017, p. 39) ฉะนั้น จะเห็นได้ว่าความคิดสร้างสรรค์มีความสำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 เพราะจะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้เหตุผล มีความยืดหยุ่นในการใช้ชีวิตและสามารถแก้ปัญหาได้ นอกจากนี้แล้วความสามารถในการทำงานร่วมกัน (Collaborative Ability) ก็เป็นสิ่งสำคัญยิ่งกับการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 เพราะจะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกเคารพความคิดเห็นผู้อื่น กล่าวที่จะเสนอความคิดของตนเอง เคารพกติกาของหมู่คณะ เสริมสร้างความเป็นผู้นำ บทบาทสมาชิกและกระบวนการกลุ่ม (Dachakupt & Yindeesuk, 2015, p. 2) อีกทั้งยุคในศตวรรษที่ 21 เป็นยุคของการสื่อสารอันรวดเร็ว ทำให้เกิด

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross Cultural Communication) ฉะนั้นผู้เรียนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ เข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Cross Cultural Understanding) อันจะไม่นำไปสู่ความคิดต่างที่แตกแยก แต่จะนำไปสู่การยอมรับวัฒนธรรมที่แตกต่างได้ และทำให้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นสุข (Dachakupt & Yindeesuk, 2015, p. 3) ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าอนุภาคเป็นเรื่องราวความคิด จินตนาการ ของคนที่แตกต่างทางวัฒนธรรม ฉะนั้น การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องอนุภาคย่อมทำให้ผู้เรียนเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ ดังที่ Na Thalang (2009, p. 40) ได้กล่าวเกี่ยวกับอนุภาคว่า “การศึกษาวิเคราะห์อนุภาคจะนำไปสู่ความเข้าใจข้อมูลธรรมชาติของนิทาน ธรรมชาติของมนุษย์และวัฒนธรรมของมนุษย์”

การจะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาให้คงทน สามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองนั้นคือการพัฒนาให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหาอย่างแท้จริงได้ด้วยตนเอง และการจะพัฒนาให้ความคิดสร้างสรรค์เกิดขึ้นได้จนนำไปสู่การเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้นั้น ส่วนหนึ่งต้องอาศัยการทำงานร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างผู้เรียน ผู้วิจัยจึงสนใจบูรณาการแนวคิดการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) และการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (Collaborative Learning) ร่วมกับการใช้อนุภาคเพื่อพัฒนาเป็นกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ (Creative Learning Activities) เนื่องจากการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะได้ปฏิบัติจริง ฝึกฝนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง จนได้รับความรู้ถึงขั้นทำงานได้และแก้ปัญหาได้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนอย่างตื่นตัวอยู่เสมอ (Khammani, 2007, p. 94) ฉะนั้นแล้วการใช้การสร้างความรู้ด้วยตนเอง จึงเป็นการฝึกให้ผู้เรียนศึกษา ปฏิบัติและสรุปความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้เรียนสามารถประยุกต์การเรียนรู้ดังกล่าวไปต่อยอดในการใช้ชีวิตจริงในสังคมได้ อีกทั้งการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน มีส่วนสำคัญยิ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถทางการเรียน ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจมากขึ้น ฝึกการมีน้ำใจนักกีฬา ใส่ใจผู้อื่น เห็นคุณค่าของความแตกต่าง ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางสังคมได้ (Khammani, 2007, p. 101) ฉะนั้นแล้วการนำแนวคิดการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ร่วมกับการใช้อนุภาคเพื่อสร้างเป็นกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ย่อมก่อให้เกิดกิจกรรมการสอนที่พัฒนาทั้งความรู้ ความคิด จินตนาการ และพัฒนาทักษะทางสังคมให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ฯ ในประเด็น 1) มโนทัศน์เรื่องอนุภาคในนิทานพื้นบ้าน 2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 3) ความสามารถของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 3.1) ความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ 3.2) ความสามารถด้านความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม 3.3) ความสามารถด้านการทำงานร่วมกัน และ 4) ความเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้อนุภาค ฯ
2. ศึกษาผลการนำนิทานสร้างสรรค์ไปใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา

วิธีการวิจัย

การศึกษามุ่งการใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้อนุภาคเพื่อส่งเสริมมโนทัศน์เรื่องอนุภาคในนิทานพื้นบ้าน ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในขั้นนำไปใช้นั้นใช้แบบการวิจัย (Research Design) แบบการวิจัยก่อนทดลอง (Pre-Experimental Design) โดยผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้อนุภาค ฯ จากนั้นจึงนำไปทดลอง มีรายละเอียด ดังนี้

1. รายละเอียดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้อนุภาคฯ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอน (Homfong, 2019, pp. 174-181) ดังนี้ 1) เหตุการณ์เจาะจง (Search Folktales) ให้อนุภาคจากนั้นช่วยกันหาว่าในอนุภาคที่ให้มาตรงกับนิทานเรื่องใด 2) สร้างองค์วิชา (Construct the Knowledge) ผู้เรียนสรุปลักษณะสำคัญของอนุภาคด้วยตนเอง 3) พิจารณานิทาน (Guess Motifs) ให้นิทานกลุ่มละ 1 เรื่อง จากนั้นให้ผู้เรียนลงหาสิ่งที่คิดว่าเป็นอนุภาคจากนิทานที่ได้รับ 4) ค้นหาอนุภาค (Find Motifs) นำเหตุการณ์ที่หาจากข้อ 3 ไปหาว่าตรงกับอนุภาคใดในหนังสือ Motif Index of Folk Literature 5) เลือกหลักความคิด (Select motifs) เลือกอนุภาคที่ปรากฏกลุ่มละ 1 อนุภาค เขียนเรื่องต่อกัน 6) ลิขิตสร้างสรรค์

(Create a Tale) แต่ละกลุ่มเลือกอนุภาคมาแต่งนิทานกลุ่มที่สร้างสรรค์ชิ้นใหม่ และ 7) แบ่งปันเรียนรู้ (Enact Folktale) นำเสนอด้วยการแสดงนิทาน เพื่อนกลุ่มอื่นหาอนุภาคจากสิ่งที่แสดง และสรุปบทเรียน

2. นำกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้ออนุภาคฯ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาผลการใช้ในด้าน

1) มโนทัศน์เรื่องอนุภาคในนิทานพื้นบ้าน 2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 3) ความสามารถของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 3.1) ความคิดสร้างสรรค์ 3.2) ความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม 3.3) การทำงานร่วมกัน และ 4) ความเห็นของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้ออนุภาคฯ

3. ผู้วิจัยปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้ออนุภาคฯ จากนั้นนำกิจกรรมไปทดลองอีกครั้งกับกลุ่มขยายผล ในด้าน 1) มโนทัศน์เรื่องอนุภาคในนิทานพื้นบ้าน 2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 3) ความสามารถของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 3.1) ความคิดสร้างสรรค์ 3.2) ความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม 3.3) การทำงานร่วมกัน และ 4) ความเห็นของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้ออนุภาคฯ และนำนิทานสร้างสรรค์อันเป็นผลผลิตของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างไปให้ครูและนักเรียนทั้งระดับประถม และมีมัธยมศึกษาทดลองใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน เพื่อศึกษาความคิดเห็นของทั้งครูและนักเรียนที่มีต่อการนำนิทานสร้างสรรค์ไปใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้ออนุภาคฯ กับกลุ่มทดลองและกลุ่มขยายผล

1.1 ผลการวิเคราะห์มโนทัศน์เรื่องอนุภาคในนิทานพื้นบ้าน ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ความสามารถด้านคิดสร้างสรรค์ ความสามารถด้านความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง ดังนี้

ตาราง 1 แสดงคะแนนความเข้าใจมโนทัศน์เรื่องอนุภาคในนิทานพื้นบ้าน ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถด้านความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมของกลุ่มทดลอง

ความสามารถของนักศึกษากลุ่มทดลอง	จำนวน (คน)	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t-test	Sig
1) มโนทัศน์เรื่องอนุภาคในนิทานพื้นบ้าน						
ก่อนเรียน	29	15	6.62	1.70	17.086.	.000
หลังเรียน	29	15	11.52	1.15		
2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์						
ก่อนเรียน	29	20	9.28	1.85	12.189.	.000
หลังเรียน	29	20	13.97	1.59		
3) ความสามารถของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21						
3.1) ความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์						
ก่อนเรียน	29	15	7.00	1.41	25.71.	.000
หลังเรียน	29	15	11.10	1.15		
3.2) ความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม						
ก่อนเรียน	29	15	7.97	1.68	12.49.	.000
หลังเรียน	29	15	11.24	1.22		

จากตาราง 1 แสดงคะแนนเฉลี่ยด้านที่ 1) ความเข้าใจโมทัศน์เรื่องอนุภาคของนักศึกษา ก่อนเรียน ($\bar{X} = 6.62$, S.D. = 1.70) และหลังเรียน ($\bar{X} = 11.52$, S.D. = 1.15) คะแนนเฉลี่ยด้าน 2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษา ก่อนเรียน ($\bar{X} = 9.28$, S.D. = 1.85) และหลังเรียน ($\bar{X} = 13.97$, S.D. = 1.59) 3) คะแนนเฉลี่ยด้านความสามารถในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน ดังนี้ 3.1) ด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา ก่อนเรียน ($\bar{X} = 7.00$, S.D. = 1.41) และหลังเรียน ($\bar{X} = 11.10$, S.D. = 1.15) 3.2) คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมของนักศึกษา ก่อนเรียน ($\bar{X} = 7.97$, S.D. = 1.68) และหลังเรียน ($\bar{X} = 11.24$, S.D. = 1.22) ซึ่งคะแนนความสามารถหลังจัดกิจกรรมทุกความสามารถสูงขึ้นกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในส่วนของด้านที่ 3.3) ความสามารถในการทำงานร่วมกันนั้น ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยให้ผู้เรียนทำแบบสังเกตพฤติกรรมแบบสามเส้า คือ ผู้สอนประเมินผู้เรียน ผู้เรียนประเมินตนเอง และเพื่อนประเมินผู้เรียน โดยประเมินก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้อินุภาคฯ และนำค่าคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย พบว่า ความสามารถในการทำงานร่วมกันหลังเรียน ($\bar{X} = 3.63$) มีความสามารถสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.87$) เช่นกัน

1.2 ผลการวิเคราะห์โมทัศน์เรื่องอนุภาคในนิทานพื้นบ้าน ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ ความสามารถด้านความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มขยายผล ดังนี้

ตาราง 2 แสดงคะแนนความเข้าใจโมทัศน์เรื่องอนุภาคในนิทานพื้นบ้าน ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถด้านความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมของกลุ่มขยายผล

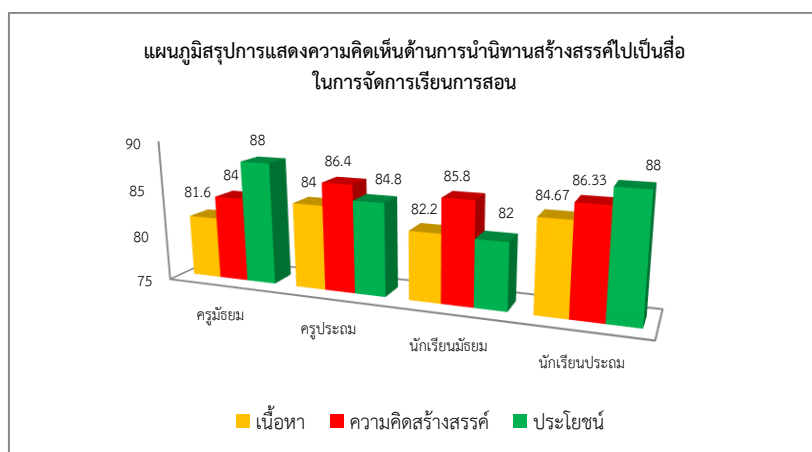
ความสามารถของนักศึกษากลุ่มทดลอง	จำนวน (คน)	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t-test	Sig
1) โมทัศน์เรื่องอนุภาคในนิทานพื้นบ้าน						
ก่อนเรียน	33	15	5.15	2.58	15.92. 000	
หลังเรียน	33	15	9.94	1.96		
2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์						
ก่อนเรียน	33	20	6.21	1.59	17.46. 000	
หลังเรียน	33	20	11.70	2.57		
3) ความสามารถของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21						
3.1) ความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์						
ก่อนเรียน	33	15	4.82	1.87	18.62. 000	
หลังเรียน	33	15	10.18	1.81		
3.2) ความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม						
ก่อนเรียน	33	15	5.36	1.83	19.36. 000	
หลังเรียน	33	15	10.21	1.58		

จากตาราง 2 แสดงคะแนนเฉลี่ยด้านที่ 1) ความเข้าใจโมทัศน์เรื่องอนุภาคของนักศึกษา ก่อนเรียน ($\bar{X} = 5.15$, S.D. = 2.58) และหลังเรียน ($\bar{X} = 9.94$, S.D. = 1.96) 2) คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาก่อนเรียน ($\bar{X} = 6.21$, S.D. = 1.59) และหลังเรียน ($\bar{X} = 11.70$, S.D. = 2.57) 3) คะแนนเฉลี่ยด้านความสามารถในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน ดังนี้ 3.1) คะแนนเฉลี่ยด้านความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา ก่อนเรียน ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 1.87) และหลังเรียน ($\bar{X} = 10.18$, S.D. = 1.81) 3.2) คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมของนักศึกษา

ก่อนเรียน ($\bar{X} = 5.36$, S.D. = 1.83) และหลังเรียน ($\bar{X} = 10.21$, S.D. = 1.58) ซึ่งคะแนนความสามารถหลังจัดกิจกรรมทุกความสามารถสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในส่วนของด้านที่ 3.3) ความสามารถในการทำงานร่วมกันนั้น ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยให้ผู้เรียนทำแบบสังเกตพฤติกรรมแบบสามเส้า คือ ผู้สอนประเมินผู้เรียน ผู้เรียนประเมินตนเอง และเพื่อนประเมินผู้เรียน โดยประเมินก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ตและนำค่าคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย พบว่า ความสามารถในการทำงานร่วมกันหลังเรียน ($\bar{X} = 3.57$) มีความสามารถสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.99$) เช่นกัน

1.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มขยายผลหลังจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ฯ นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ตในการจัดการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ 2) ด้านประโยชน์ด้านการเขียนเรื่อง ช่วยให้เขียนเรื่องได้ง่ายขึ้นโดยไม่ต้องจำเป็นต้องเข้าใจองค์ประกอบของการเขียนบันเทิงคดี 3) ด้านการเรียนรู้อย่างมีความสุข 4) ด้านการนำไปต่อยอดในอนาคตต่อไปในอนาคต และ 5) ด้านเสริมสร้างความเข้าใจการทำงานร่วมกัน การเข้าใจผู้อื่น รวมทั้งวัฒนธรรมอื่น

2. ผลการวิเคราะห์การนำนิทานสร้างสรรค์ไปใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

แผนภูมิ 1 แสดงระดับความคิดเห็นภาพรวมคิดเป็นร้อยละของครูและนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษาที่มีต่อการนำนิทานสร้างสรรค์ไปใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน

จากแผนภูมิ 1 ข้างต้นแสดงให้เห็นภาพรวมความคิดเห็นของทั้งครูระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาและประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ ซึ่งทั้งครูและนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัศึกษามีความเห็นทั้งทางด้านเนื้อหา ด้านความคิดสร้างสรรค์และด้านประโยชน์ โดยมีความเห็นด้วยในระดับมากกว่าร้อยละ 80 ในทุกด้าน ซึ่งมีความเห็นด้วยในระดับมากที่มีการนำนิทานสร้างสรรค์ไปใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษากิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อส่งเสริมโน้ตสนเรื่องอนุภาคในนิทานพื้นบ้านความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์และพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 แสดงให้เห็นเชิงประจักษ์ว่ากิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ฯ เป็นกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างสัมฤทธิ์ผล สามารถพัฒนาทั้งโน้ตสนเรื่องอนุภาคและความสามารถในการเขียนในศตวรรษที่ 21 อันได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ที่ต่อยอดไปสู่การเขียนสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกัน และความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ อีกทั้ง ผลผลิตจากกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ฯ คือ นิทานสร้างสรรค์อันเกิดจากการนำอนุภาคมาแต่งเป็นนิทานเรื่องใหม่ สามารถนำไปใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนทั้งระดับ

ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้จริง ใช้ได้หลากหลายสาระของวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นประโยชน์กับวงการการศึกษาทั้งผู้เรียนและผู้สอน จึงนับได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้อุณภาคเพื่อส่งเสริมโน้มน้าวเรื่องอนุภาคในนิทานพื้นบ้าน ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างสร้างสรรค์กับทั้งนักศึกษา ครู และนักเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความสามารถของผู้เรียนหลังใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้อุณภาคฯ ได้แก่ ด้านโน้มน้าวเรื่องอนุภาคในนิทานพื้นบ้าน ที่มีคะแนนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ฯ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมีการออกแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้สรุปความรู้ด้วยตนเอง โดยเป็นการสรุปจากการลงมือปฏิบัติกิจกรรม ไม่ได้ให้ผู้เรียนท่องจำตามที่ตำราระบุไว้ ซึ่งการให้ผู้เรียนสรุปความรู้ด้วยตนเองเป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) การที่ผู้เรียนได้สรุปความรู้ด้วยตนเองตามรูปแบบที่ตนเองสนใจ จะทำให้ผู้เรียนจดจำความรู้ได้ยาวนานกว่าการให้ผู้เรียนท่องจำตามตำรา ทั้งนี้ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยจำนวนมากที่มีการใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ดังเช่น Petthong (2561) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยเรื่องประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ RM3S ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยเรื่องประโยคก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ RM3S ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยเรื่องประโยค หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

นอกจากนี้ แล้วปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีโน้มน้าวเรื่องอนุภาคเพิ่มขึ้น คือในกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้อุณภาคฯ ในขั้นนิทานสร้างสรรค์ (Create a Tale) แบ่งปันเรียนรู้ (Enact Folktale) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เลือกอนุภาคจากหนังสือดัชนีอนุภาค (Motif Index of Folk Literature) มาแต่งเป็นนิทานเรื่องใหม่ และนำมาแสดงเป็นละครหลังแสดงละครจบ ผู้เรียนช่วยกันค้นหาอนุภาคจากละครที่เพื่อนแสดง ในขั้นตอนเหล่านี้ ผู้เรียนต่างมีความเห็นว่าช่วยทำให้เข้าใจอนุภาคได้มากกว่าการเรียนรู้หลักการเพียงอย่างเดียว ดังความเห็นของผู้เรียนที่ว่า

“การนำอนุภาคมาแต่งเป็นนิทานช่วยให้จดจำเนื้อหาของอนุภาคได้ดียิ่งกว่าการอ่านผ่านๆ หรือการสอบวัดความรู้แบบธรรมดา เพราะเราได้ทดลองนำอนุภาคต่างๆ มาแต่ง จดจำเรื่องราวของนิทานของคนที่ต่างจากอนุภาคได้ว่ามีอนุภาคใดบ้าง ซึ่งแตกต่างจากการสอบวัดความรู้แบบธรรมดา ที่เพียงอ่านแล้วไปสอบ เมื่อสอบเสร็จก็ลืมเนื้อหา”

(นักศึกษาคนที่ 20)

การที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข และเป็นการที่ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาผ่านกิจกรรมจนเกิดความเข้าใจอย่างแม่นยำและสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้เป็นผลมาจากการใช้ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองนั่นเอง สอดคล้องกับ Olusegun (2015, p. 68) ที่ได้อธิบายเกี่ยวกับประโยชน์ของ constructivism ว่า การสร้างความรู้ด้วยตนเองเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่สนุกสนานมากกว่าการนั่งเรียนเพียงอย่างเดียว ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข

ด้านความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การที่ผู้เรียนมีคะแนนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ฯ สูงขึ้น เนื่องจากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ฯ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้มีการนำ “อนุภาค” มาใช้เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนากิจกรรม ซึ่งอนุภาคประกอบไปด้วยจินตนาการของมนุษย์เกี่ยวกับสัตว์ประหลาด หรือสิ่งมีชีวิตที่แปลกพิสดาร โลกมหัศจรรย์ ดินแดนเวทมนตร์ ของวิเศษ และเหตุการณ์แปลกๆ (Leach as cited in Anuntasarn, 2009, p. 228) ดังนั้นเมื่อผู้เรียนได้ศึกษาอนุภาคและนำอนุภาคมาแต่งเป็นนิทาน ผู้เรียนจึงได้เปิดโลกทัศน์เห็นตัวอย่างความคิดสร้างสรรค์จากอนุภาค

ต่างๆ และสามารถประยุกต์อนุภาคนั้นมาถ่ายทอดเป็นงานเขียนที่ไม่ซ้ำกับนิทานที่เคยมีมาก่อน อย่างไรก็ตาม ยังไม่ได้มีผู้ศึกษาหรือวิจัยการนำอนุภาคนาสรรค์เป็นงานเขียน มีเพียงผู้สนใจอนุภาคนาวิเคราะห์งานเขียน ทั้งในรูปแบบของนิทานพื้นบ้าน หรือวรรณกรรมร่วมสมัย ซึ่งผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าทั้งนิทานพื้นบ้าน และวรรณกรรมที่มีความสนุกสนานและเต็มไปด้วยจินตนาการล้วนมีอนุภาคต่างๆ มากมายปรากฏอยู่ในเรื่อง เหล่านี้จึงเป็นเครื่องพิสูจน์ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าอนุภาคสามารถส่งเสริมจินตนาการ จนต่อยอดเป็นความคิดสร้างสรรค์และถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ได้ ดังนวนิยายเรื่องเดอะไวท์โรด (The White Road) ของ ธูรารา สิริพิพัฒน์ หรือนามปากกา Dr. Pop ที่ผู้แต่งได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างความมหัศจรรย์ในลักษณะ “อนุภาค” และถ่ายทอดออกมาเป็นนวนิยายสร้างสรรค์แฟนตาซี จนวนิยายดังกล่าวประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี โดย Patjusanon (2017) ได้ศึกษาการสร้างสรรคอนุภาคความพิเศษในนวนิยาย มหัศจรรย์เรื่องเดอะไวท์โรด มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างสรรคอนุภาคความพิเศษในนวนิยายมหัศจรรย์เรื่องเดอะไวท์โรด จำนวน 11 เล่ม โดยผลการศึกษาพบว่า นวนิยายเรื่องเดอะไวท์โรด มีอนุภาคความพิเศษ 162 ชนิด ซึ่งการสร้างอนุภาคความพิเศษทำให้นวนิยายเรื่องดังกล่าวประสบความสำเร็จในฐานะของนวนิยายมหัศจรรย์ โดยงานวิจัยดังกล่าวเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่าอนุภาคสามารถช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้กับทั้งผู้เขียนนวนิยาย และเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์จินตนาการให้กับผู้อ่าน จนทำให้งานเขียนดังกล่าวเป็นที่ยอมรับในหมู่นักอ่าน

ด้านความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม ผู้เรียนมีความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมสูงขึ้น เนื่องจากการใช้นิทานจากต่างวัฒนธรรม นั่นคือนิทานจากรัฐ Kerala ประเทศอินเดีย เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ นักศึกษาได้เรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่างที่สะท้อนจากอนุภาคในนิทานพื้นบ้าน รวมทั้งการที่นักศึกษาได้ศึกษาและคัดเลือกอนุภาคจากหนังสือ “Motif Index of Folk Literature” ของ Stith Thompson มาสร้างสรรค์เป็นนิทานเรื่องใหม่ เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสศึกษา เรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างมากขึ้น ทั้งนี้ ได้มีงานวิจัยจำนวนมากนันทานพื้นบ้านที่มีอนุภาคอันหลากหลายมาใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการรับรู้ ความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม ดังเช่น Kuriyama and Schwartz (2015) ได้ศึกษาเรื่อง “Teaching Language, Culture, and Literature Together to Enhance Trans-Cultural Competence and L2 Proficiency” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนภาษาญี่ปุ่นโดยใช้นิทานพื้นบ้านเรื่อง “โมโมทาโร่” เป็นสื่อในการส่งผ่านภาษา วัฒนธรรม และวรรณคดีญี่ปุ่นสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาญี่ปุ่นได้ในระดับต่ำ โดยผลการศึกษาสอบถามนักเรียน พบว่า นักเรียน 80.25% ยอมรับว่านิทานพื้นบ้านเรื่อง “โมโมทาโร่” ช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่นได้ดีขึ้นอีกทั้งยังช่วยสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้สนุกสนานมากยิ่งขึ้นจากงานวิจัยดังกล่าวเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่แสดงให้เห็นว่านิทานพื้นบ้านญี่ปุ่น มีส่วนสำคัญในการทำให้นักศึกษาต่างชาติเข้าใจวัฒนธรรมของญี่ปุ่นได้

ด้านการทำงานร่วมกัน การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกันสูงขึ้นนั้นเกิดจากหลักการที่ผู้วิจัยใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยประยุกต์ใช้อนุภาคฯ ที่ใช้การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และการทำงานร่วมกัน ทฤษฎีและหลักการทั้ง 2 นี้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกันในการส่งเสริมการทำงานร่วมกันของผู้เรียน เนื่องจากการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเน้นให้ผู้เรียนเรียนด้วยกิจกรรม แล้วสรุปความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งกิจกรรมกลุ่มเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความเห็น จนนำไปสู่การสรุปความรู้ของผู้เรียนได้ ดังที่ Schunk (1996, p. 209) อธิบายว่า “ปฏิสัมพันธ์เป็นแหล่งข้อมูลหลักในการสร้างองค์ความรู้” และ Totten et al. (1991) ได้อธิบายว่า การที่ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา สรุปความรู้ และมีแนวโน้มประสบความสำเร็จในการเรียนมากกว่าการทำงานคนเดียว

2. ด้านการนำนิทานสร้างสรรค์ไปใช้ เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน ภาพรวมทั้งครูและนักเรียนทั้งระดับมัธยมและประถมศึกษา มีความเห็นด้วยในระดับมากที่นำนิทานสร้างสรรค์ไปใช้ เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นสอดคล้องกันในด้านเนื้อหาว่า นิทานมีเนื้อหาแปลกใหม่ชวนติดตาม ด้านความคิดสร้างสรรค์ นิทานแสดงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียนและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้ผู้อ่านได้ และในด้านประโยชน์ มีความเห็นว่าสามารถนำนิทานสร้างสรรค์ไปใช้ เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนได้จริงและหลากหลายสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ผลการศึกษาข้างต้นเกิดจากการที่มีการนำอนุภาค

ต่างๆ มาผสมผสานสร้างสรรค์เป็นงานเขียนนิทานสร้างสรรค์ ซึ่งหลายอนุภาคเป็นเหตุการณ์ที่อยู่ต่างวัฒนธรรม และเป็นจินตนาการที่กว้างไกล จึงทำให้เนื้อหาของนิทานสร้างสรรค์มีความแปลกใหม่ และชวนติดตาม ทั้งนี้ การที่ทั้งครูและนักเรียนทั้งระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่านิทานสร้างสรรค์จากอนุภาคดังกล่าว สามารถนำไปใช้ป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนได้ทุกสาระในวิชาภาษาไทยนั้น เนื่องจากนิทานเป็นเรื่องที่มีขนาดสั้น การดำเนินเรื่องไม่ซับซ้อนมาก จึงทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย ดังปรากฏว่ามีงานวิจัยหลายเล่มได้พัฒนานิทานเพื่อใช้ในการสอนตามจุดประสงค์ต่างๆ ดังเช่น Ruamsuk (2015) ได้สร้างสื่อนิทานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจในเด็กปฐมวัย มีวัตถุประสงค์ข้อหนึ่งเพื่อสร้างนิทานต้นแบบซึ่งใช้หลักการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจและหลักการสร้างนิทานสำหรับเด็กปฐมวัยอย่างมีระบบ โดยผลการใช้นิทาน พบว่า สื่อนิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมคุณธรรมความมีน้ำใจของกลุ่มตัวอย่างโดยค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองเล็กน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

หากมีผู้สนใจนำกิจกรรมไปใช้กับผู้เรียนระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา สามารถดัดกิจกรรมให้ลดน้อยลง โดยให้ผู้เรียนจับกลุ่มแล้วช่วยกันระดมสมอง 3 ข้อ คือ 1) คิดตัวละครที่มีลักษณะพิเศษ 2) ของวิเศษ และ 3) เหตุการณ์แปลกๆ แล้วนำคำตอบของข้อหนึ่งถึงสามมาเรียบเรียงให้เป็นนิทาน ก็จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรื่องตามจินตนาการให้แก่ผู้เรียนได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัยการนำอนุภาคมาแต่งเป็นนิทานและสร้างเป็นการ์ตูนภาพเคลื่อนไหว เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟัง การดู การพูด ของผู้เรียนต่อไป

References

- Anuntasam, S. (2009). *Contemporary folklore theories*. Bangkok: Ramkhamhaeng University. [in Thai]
- Dachakupt, P., & Yindeesuk, P. (2015). *Learning management in 21st century*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. [in Thai]
- Homfung, C. (2019). The development of creative learning activities to teach motif in folktale and develop students' abilities in the 21st century. *Proceeding of Joint International Education Conference: The 8th PSU Education Conference & 4th Inspirational Scholar Symposium (ISS) 2019 "Growth Mindset Innovative and Integrated Work-Ready Education"* (pp. 174-181). Thailand.
- Khammani, T. (2007). *The science of teaching*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. [in Thai]
- Kuriyama, K., & Schwartz, A. W. (2015). Teaching language, culture, and literature together to enhance trans-cultural competence and L2 proficiency. *Notandum*, 39, 21-39.
- Laowreandee, W. (2017). *The Active Learning strategies to develop thinking and enhance quality of education in 21st century*. Nakomprathom: Phetkasam Printing Group.
- Na Thalung, S. (2009). *The folklore theory: methodology to analyze legend and the folktale*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. [in Thai]
- Olusegun. (2015). Constructivism learning theory: A paradigm for teaching and learning. *Journal of Research & Method in Education (IOSR-JRME)*, 5(6), 66-70.

- Patjusanon, S. (2017). *The creation of magic motif in fantasy novel the white road* (Master thesis). Chonburi: Burapha University. [in Thai]
- Petthong, Th. (2018). *A development of Thai grammatical learning achievement on sentences of grade 8 students using RM3S based on constructivism theory* (Master thesis). Nakornprathom: Silpakorn University. [in Thai]
- Ruamsuk, P. (2015). *The development of tales to enhance generosity in children in early childhood* (Master thesis). Nakornprathom: Mahidol University. [in Thai]
- Schunk, D. H. (1996). *Learning theories* (2nd ed.). Englewood Cliffs: Merrill Prentice Hall.
- Thompson, S. (1977). *The folktale*. Berkeley: University of California Press.
- Totten, S., Sills, T., Digby, A., & Russ, P. (1991). *Cooperative learning: A guide to research*. New York: Garland.
- Vetchasart, K. (2019). *The problems in teaching motif*. [Interviewed by Homfung, C.]